

26. srpna

**BL. JAKUBA RETOURETA,
KNĚZE A MUČEDNÍKA**

Jakub Retouret [returet] se narodil 15. září 1746 v Limoges [limóž] ve Francii. Již v patnácti letech zde vstoupil do karmelitánského kláštera, roku 1763 složil sliby, působil jako kazatel. Za Francouzské revoluce byli kněží nuceni přísahat na Občanskou ústavu duchovenstva (1790), která měla vytvořit na papeži nezávislou státní církev, v níž by byli kněží i biskupové voleni lidem. Papež Pius VI. ústavu roku 1791 odsoudil. Pod enormním tlakem však složila přísahu téměř polovina diecézních kněží, následně byli nuceni k veřejnému zřeknutí se svého kněžského povolání. Jakub původně přísahu podepsal, později však svůj souhlas s přísahou oficiálně odvolal. Byl proto prohlášen za nepřítele lidu, odsouzen k vyhoštění ze země a odvezen do zátoky u města Rochefort [rošfor], kde bylo vězněno na bývalých otrokářských lodích přibližně 850 duchovních. Byli drženi v otřesných podmínkách, vystaveni hladu a zimě, přežila pouhá třetina z nich. Jakub zemřel 26. srpna roku 1794 na následky surového věznění a byl pohřben na ostrově Madame [madam]. Roku 1995 byl ve skupině 64 mučedníků pro víru blahověn Janem Pavlem II. Do této skupiny patří i trojice bosých karmelitánů (bl. Jan Křtitel Duverneuil [dyvernej], bl. Michael Ludvík Brulard [brylár] a bl. Jakub Gagnot [gaňot]), jejichž památku slaví tereziánský Karmel 18. srpna.

Společné texty o jednom mučedníkovi.

Modlitba se čtením**DRUHÉ ČTENÍ**

Předsevzetí sepsaná kněžimi
vězňenými na lodi „Dva společníci“

(*Positio super martyrium et fama martyrii*, pp. 148-150)

Nesme svůj kříž bez reptání

Vůbec se nebudeme znepokojovat zbytečnými starostmi o své vysvobození. Budeme se snažit využít čas ve vězení uvažováním o uplynulých letech a přípravou zbožných předsevzetí do budoucna, abychom v zajetí těla našli svobodu duše.

Jestliže Bůh dovolí, abychom znovu získali úplnou nebo aspoň částečnou svobodu, po které přirozenost touží, nedáme najevo nemírnou radost, když se to dozvíme. Zachováme si pokojného ducha. Ukážeme, že jsme bez reptání nesli kříž, který na nás byl vložen, a že bychom jej byli ochotni snášet mnohem déle, s odvahou opravdových křesťanů, kteří se nenechají zdrtit protivenstvím.

Kdyby došlo na vracení majetku, nebudeme se ho chtivě dožadovat. Skromně a pravdivě řekneme, oč žádáme, a bez stížností přijmeme to, co nám bude vráceno; neboť jsme podle příkladu apoštolů navyklí pohrdat pozemskými dobry a spokojit se s málem.

Kdybychom na své cestě potkali lidi všetečné a zvědavé, nebudeme jim odpovídat na zbytečné otázky ohledně naší minulosti. Ať vytuší, že jsme nespravedlivý trest snášeli trpělivě, bez potřeby o přestálých útrapách dopodrobna vyprávět a bez hořkosti vůči těm, kdo nám je způsobili.

Ukládáme si úplné a co nejpřísnější mlčení ohledně chyb a slabostí našich bratří, do nichž mohli upadnout kvůli těžké situaci, špatnému zdravotnímu stavu nebo dlouhotrvajícímu utrpení. Chceme si uchovat postoj milosrdenství ke všem, kteří smýšlejí o náboženství jinak; vyhneme se každému pocitu zahořklosti a nevraživosti vůči nim. Spokojíme se s tím, že nám jich bude v nitru líto a budeme se snažit je přivést na cestu pravdy svou mírností a přívětivostí.

Neprojevíme žádnou nelibost nad ztrátou svého majetku ani zášť vůči těm, kdo ho nyní vlastní. Nebudeme se ho snažit získat zpět.

Od nynějška budeme bez výjimky jen jedno srdce a jedna duše. Pod žádnou záminkou se nebudeme vyhýbat nikomu ze svých bratří. Nebudeme se míchat do politiky. Spokojíme se s tím, že se budeme modlit za blaho své vlasti a připravovat se na nový život na svobodě. Pokud Bůh dovolí, abychom se vrátili do svých domovů, chceme se stát pro druhé povzbuzením a příkladem ctností tak, že budeme žít odloučení od světa – v modlitbě, usebranosti a zbožnosti.

ZPĚV PO DRUHÉM ČTENÍ

1 Kor 4,11.12.13

Trpíme hlad a žízeň, nemáme se do čeho obléci, jsme bití, honí nás z místa na místo. * Tupí nás, a my jim přejeme všechno nejlepší; pronásledují nás, a my to trpělivě snášíme.

V. Jsme jako odpadky, které lidé odhazují. * Tupí nás.

ZÁVĚREČNÁ MODLITBA

Pane, náš Bože, v čase pronásledování církve jsi dal blahoslavenému mučedníku Jakobovi milost, aby bez hořkosti vytrval v utrpení a milosrdně každému odpouštěl; na jeho přímluvu uděl i nám, abychom zůstali věrni církvi a usilovali o smíření se všemi lidmi. Prosíme o to skrze tvého Syna...